

Tényleg egy jobb világ el?tt állunk?

2014 október 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Mivel az aktív rétegek aránya gyorsan csökken, a politikusok – természetszer?en – a növekv? számú inaktív rétegeknek kívánnak kedvezni. Ez viszont szinte lehetetlenné teszi a valódi, fundamentális változások bekövetkezését.”

A 2007–09 közötti válság után sokan azt hitték: észhez fog térni a világ és befejez?dik a nyakló nélküli hitelezés korszaka. A világ azonban nem igazán tanult a korábbi hibáiból: továbbra is emelkedik a GDP-arányos adósság szinte minden nagyobb gazdaságban. Van, ahol az államadósság n?, van, ahol a magánadósság, s van olyan térség, ahol mindkett?. A probléma egyel?re nem veszélyes, hiszen a GDP-arányos vagyonok az adóssághegyhez képest jobban n?ttek az elmúlt években, de problémát okozhat ott, ahol az eladósodás mértéke meghaladja a vagyonfelhalmozódás ütemét.

Az adósságnál viszont van egy jóval nagyobb probléma, amit jövedelemegyenl?tlenségnek hívnak. Ennek mértéke az utóbbi 25 évben folyamatosan n?tt, és ma már kifejezetten veszélyes. Egyre sz?kebb rétegek kezében halmozódik fel a vagyon, és egyre szélesebb rétegek adósodnak el. A politikusok ezért a „gazdagok” kárára próbálják rendezni a növekv? egyenl?tlenségeket, ez ugyanis népszer?bb a fogyasztáskorlátozó és megtakarításösztönz? gazdaságpolitikáknál. A válság sajnos csak látszatmegoldásokat hozott, a problémák gyökeréig kevés politikusnak volt mersze leásni. A fejlett világban ugyanakkor egyre komolyabb gondot okoz az elöregedés és az így egyre nehezebben fenntartható szociális ellátórendszer. Err?l beszélünk ugyan, de csak kevés országban próbálnak tenni ellene. Mivel az aktív rétegek aránya gyorsan csökken, a politikusok – természetszer?en – a növekv? számú inaktív rétegeknek kívánnak kedvezni. Ez viszont szinte lehetetlenné teszi a valódi, fundamentális változások bekövetkezését.

A jegybankárok – látva a politika impotenciáját és a növekv? társadalmi feszültségeket – nem tehetnek mást, mint folyamatosan élénkítik a gazdaságokat. Az egyre betegebb szervezetnek viszont egyre er?sebb serkent? tablettákra van szüksége. Ezt jól mutatja, hogy zéró kamat mellett szinte minden jegybank er?teljes mennyiségi lazítást hajt végre. Ez a kockázati prémiumokat újabb történelmi mélységekbe taszítja, s a korábbiaknál lényegesen nagyobb buborékot hoz létre. A mai világban soha nem tapasztalt buborék kezd kialakulni, aminek egyel?re nem látni a következményét.

A mostani korrekció várhatóan rövid élet? lesz, hiszen a jegybankok minden egyes lassulásra egyre er?sebb monetáris politikai eszközt vetnek be. De ha csak látszatintézkedéseket hozunk, akkor egy kés?bb bekövetkez?, jóval nagyobb válság alapjait rakjuk le. Nem valószín?, hogy a pénzb?ség korszaka még hosszú ideig velünk fog maradni. Az évtized vége felé minden bizonnyal szembesülnünk kell majd azzal, hogy nem folytatható az a politika, amely egyre több adósságból már csak egyre kisebb GDP-növekményt képes el?állítani. A világban egyszázaléknyi többlethitel kevesebb mint 0,2 százaléknyi GDP-növekedést generál. Az alacsony kamatok pedig egyre több torzulást visznek a gazdaságokba, hiszen nullaszázalékos reálkamat mellett a korábban életképtelen ötletek, beruházások is megtérül?nek t?nnek. Ezek a beruházások ugyanakkor a reálkamatok kis emelkedésére is bed?lhetnek, azaz a pénzügyi rendszer kitettsége a laza monetáris politika miatt napról napra nagyobb, amit elvileg nagyobb t?kével kellene ellensúlyozni. Az egyre több banki t?ke azonban csak a növekv? kockázatokra nyújt fedezetet, a korábbi magas kockázati kitettség csökkentésére nem képes. Ez egy ördögi kör, a megoldás kulcsa viszont a politikusok kezében van. De vajon ?k képesek-e szembesíteni a fogyasztókat a helyzet fenntarthatatlanságával és azzal, hogy a parti lassan véget ér és eljött a kijózanodás ideje? Talán a 2007–2009 közötti krízisnél jóval nagyobb válságnak kell bekövetkeznie ahhoz, hogy a fogyasztók és a politikusok együttesen lássák be: a helyzet fenntarthatatlan. S még ekkor sem biztos, hogy a helyes megoldást fogjuk választani, hanem a végén még a megtakarítók pénzét is „elinfláljuk”, mert ez lesz az egyszer?bb és politikailag könnyebb. De addig is élvezzük a partit és táncoljunk, ahogy Chuck Prince, a Citibank egykori els? embere mondta 2007 nyarán, a válság kezdete el?tt két héttel.

Heim Péter - www.valasz.hu

Az írás a Heti Válasz október 9-i lapszámában is megjelent

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló